

Зауважимо, що розвиток нових організаційно-правових форм відбувається, як правило, на фоні розробок науково обґрунтованих підходів до формування якісно нових стандартів ведення хворих, а також як відклик на появу різних видів медичної допомоги на всіх рівнях її надання.

Впровадження інновацій потрібно як на рівні самого медичного закладу, так і на рівні держави у вигляді реалізації державної інноваційної політики.

Інвестиції в інновації у сфері охорони здоров'я є найбільш ризикованими, причому зі збільшенням їх розміру економіка наближається до технологічного бар'єру, коли лаг між знаннями та їх практичною реалізацією зменшується, у зв'язку з чим зменшуються можливості апробації альтернатив і зростає загальна невизначеність [1]. Як об'єктивні передумови необхідності інноваційного розвитку системи охорони здоров'я слід виділити: високий рівень суспільного інтересу до проблем охорони здоров'я; широку громадську підтримку, збільшення обсягів НДР, збільшення обсягів фінансування; істотне збільшення приватних інвестицій у сферу медичних інновацій; розстановку пріоритетів державної політики країни на збільшення тривалості життя та покращення якості життя.

Інновації – це не зміна того, що є, а пропозиція іншого, яка дозволить інакше поглянути на справжні проблеми. Не може медичне страхування у тих чи інших формах вирішити проблеми охорони здоров'я, оскільки це – система фінансування, а не надання медичної допомоги. А без надання якісної, своєчасної, повної, достатньої медичної допомоги неможливо якісно побудувати систему її фінансування [2].

Слід розуміти, що результатом інноваційної діяльності в охороні здоров'я є розвиток медичних технологій, наукових досягнень і передового досвіду, спрямованих на отримання якісно нової ідеї оздоровлення, лікування, управління процесами у медичній галузі, отримання нових медичних товарів, технологій чи послуг, які мають

1. Ініціація інновацій – цей процес є входом для всього інноваційного процесу, проте включає найбільшу кількість важливих робіт і взаємопов'язаних процесів.
2. Безпосередньо процес НДДКР, процес створення власне інтелектуального продукту і, головне, створення концепції оздоровлення, яке включає предмет і об'єкт дослідження.
3. Маркетинг – по суті цей процес є визначальним для проектування наступних стадій циклу інновацій. Однак роботи та інструменти цього процесу функціонують під час всього циклу інноваційної діяльності.
4. Стадія становлення майбутнього виробництва – у цій стадії реалізуються ОКР і створюються дослідні зразки медичних технологій.
5. Виробництво інноваційного продукту (надання послуги) – дрібносерійне, серійне та масове виробництво.
6. Комерціалізація інновацій – реалізація інновацій, що базується на продажу інноваційних медичних продуктів та технологій.
7. Просування інновацій – поширення нових медичних продуктів та послуг серед партнерів (поліклінік та інших медичних організацій) та населення.
8. Оцінка ефективності – передбачає формування постійного моніторингу на базі інновацій, що сформувалися, метою якого є створення або вдосконалення функціонуючої технології або продукту.

Саме розроблення та впровадження інноваційного процесу в діяльність медичного закладу відповідно до визначених стадій є однією з заповуток отримання бажаного результату.

Література

1. Княгицька І. Інноваційна діяльність закладів охорони здоров'я. Актуальні проблеми менеджменту та публічного управління в умовах інноваційного розвитку економіки. Тернопіль : ТНЕУ, 2020. С. 213–217.

Секція 1. Проблеми стратегічного управління конкурентоспроможністю на основі інновацій

2. Свінціцький А. С., Висоцька О. І. Актуальні питання щодо впровадження медичних інноваційних технологій у закладах охорони здоров'я. *Практикуючий лікар*. 2019. № 1. С. 7–14.

3. Шевченко Н. І., Колеснік Є. О., Сіліна І. С. Вітчизняний та зарубіжний досвід інноваційної діяльності суб'єктів господарювання. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 22. С. 78–84.

